

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 199. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401809712/facsimile.pdf> (tilgået 29. november 2021)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Vi har en Sæd, til hvem vi trænge,
 Den eener i vor Naboslag,
 Som slog saa mangt et dygtigt Slag.
 Han har forskaaes for at bærge,
 Men vi har to, som sye og klippe,
 Af dem kan vi det ere slippe!

En Skræder er her nok paa Stæden,
 Vi taer den anden Mester Fik,
 Der er hos os som Nummer nix,
 Og hænger ham i Sted for Smeden:
 Saa plees Resten, som den skude,
 Og Bycus Arbeid gaar for fulde.

Ordet Slægge (forhammer) og Floertalsformen Hesser vise, at Forfatteren til denne lille Fortælling er Normand, og naaaskee er det en af Wessels Venner, der har indsendt Digtet til Aftenposten. Man fortaales over det rige Lune, hvormed Digteren gjærgiver Aftenpostens ganske vakre Fortælling, der kommer til at staa reent i Skygge.

Det synes neppe at kunne være Tvivl underkastet, at Smeden og Bageren er fra Begyndelsen af Aaret 1777, og ikke først skrevet halvandet Aar senere, da Fortællingen trykkes i *Votre Sauvieur* (Nr. 23, udkommet i August 1784); og vi have saaledes her et nogenlunde sikkert Datum for, at Digteren til sit Ugeblad ogsaa har benyttet andre Digte.

Den sunde Drom.

Side 92, Linie 3.

»De i en Maade sunde.«

[Jf. Anmkn. Side 193.

Prædningen.

Side 94, Linie 27—28.

»Den Dømmen lidt poetisk var,
 Thi Saaer deraf hans Dømt vist har.«

Saaer, egentlig svag Lugt (sl. snefil), Spor, let Anstreg af: Nys. Ordet er oprindelig norsk, men Baggessen har optaget det, med saa meget andet af Wessels Sprog, i sin comiske Maneer.

Såret Sebastian.

Stoffet til denna Fortælling har Digteren taget af *Ny: Vademecum* 1783, Side 100. Forøvrigt er det en gammel Anekdote; Lessing har behandlet den i Fortællingen *Das Crucifix* (Lochmanns Udg., første Bind).

Side 95, Linie 7—8 f. n.

»En Billedhugger og en Maler
 For Mængden til det Labeltønske taler.«

Labeltønsk, rettere Labeltøns, synes at være en blødgjort Form af Iaplandsk, Iappisk.

Der bekymrede Moder.

Soffet til denne ikke uheldige Fortælling er taget af Vademecum 1781
Side 31.

Tycho Brahes Dag.

Side 106, Linie 2.

»Der Hovedstol er.«

Hovedstol, tysk Hauptstadt, Grundcapital, rentebærende Capital.

Side 108, Linie 7.

»Derfor uheldig dog ei var.«

Uheld og uheldig (og Held, heldig) brugtes i forrige Sprogperiode for Ulykke, dlyksetig, og var endog det stærkere Udtryk.

Side 108, Linie 14.

»Escarmantado drog til Verden om.«

Voltaire's ubetydelige lille Historie: Histoire des voyages de Scarmantado, écrite par lui-même, under med de Ord: Je me mariait: je fus coeur, et je vis que c'était l'état le plus doux de la vie.

Linie 23—24.

»af den Historie,

Som du har lært:

ei vel oprindelig en Trykfeil for læst.

Det sødelmodige Tilbud.

Anecdøten, der ligger til Grund for denne Fortælling, er gammel, og bl. a. ogsaa versificeret paa Tydsk. Wessels Kilde er vel Vademecum 1781
Side 135.

Side 110, Linie 20—21.

»Jeg seer, at det er saa til Dags,

At De til Bords skal gaae.«

Saa til Dags, paa den Tid af Dagen, et endnu almindeligt Udtryk (saa Landet; jvf. saa til Sinds, og nuiltdags, hidtiltdags).

Den jydsk Kavalier.

Side 114, Linie 6—7.

»om underlagte Dale,

Hvis Blomster Glæden male.«

Den sidste indholdsløse Linie synes tilligemed de nærmest foregaaende at rællere med d. Naturbegejstrelse, til hvis Classe Wessel ikke hørte.

Fader og Søn, een Mand.

Side 118, Linie 8—9 f. n.

»En gammel Enkemand i Fredens Bolig
(Med Ret han hedte saa) sad ganske rolig.«